Nr. 4, 11. årgang, April 2009

Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

FORBUDT I ÅRHUS

JAHNU ALVORLIGT TIL SKADE I ULYKKE

DANMARKS FØRSTE HARE KRISHNA NONNE

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Pennen er mægtigere end sværdet

Af Lalitanatha Dasa

På næste side starter Srila Prabhupadas diskussion af den engelske filosof Thomas Hobbes. Hvor mange har hørt om ham i dag? Sikkert de færreste. Hvorfor skal vi da beskæftige os med et 1600-tals menneske, som kun få aner har eksisteret eller ved, hvad han stod for?

Svaret er, at Hobbes fik igennem sine bøger og andre skriverier en afgørende indflydelse på historiens gang. I virkeligheden udøver personer som han en større magt over menneskesamfundets gang, end mere iøjnefaldende magtudøvere som konger, statsmænd og pengemagnater nogensinde vil kunne gøre det. Pennen er mægtigere end sværdet. Der går en historie om den franske filosof Rousseau, om hvem det blev sagt, at anden udgave af hans *Discours sur l'origine de l'inegalité* blev indbundet i huderne fra dem, der ikke havde taget den første udgave af bogen alvorligt (hans bog lagde grunden til den franske revolution i 1789).

Srila Prabhupada forstod, hvor stor magt tanker, der udbredes i menneskesamfundet, har, og brugte derfor tid på at diskutere, på hvilke punkter Vestens store filosoffer tog fejl. I alt gennemgik han omkring 50 vestlige filosoffer. Vi har igennem årene allerede bragt en del af disse filosofidiskussioner og starter som sagt i dette nummer på Thomas Hobbes. Hos ham støder vi bl.a. på ideen om, at mennesket i sin urtilstand var et barbarisk, grusomt dyr på linie med andre vilde dyr. Dette var en helt uvant tanke på hans tid, hvor mennesket – om end falden – blev anset for at være skabt i Guds billede. Hobbes hævdede altså noget andet og lagde dermed grunden til det, der senere udmøntede sig i bl.a. Darwin og den materialisme, der nu er altdominerende i verden. Der er derfor al grund til at interessere sig for ham, og ideen er da også i næste nummer – sideløbende med Srila Prabhupadas diskussion – at have et nærmere kig på denne grumme mand.

Vi håber, at resten af bladet også indeholder tanker, der kan være til positiv åndelig inspiration og modvirke indflydelsen af de negative materielle tanker, der gennemstrømmer vores verden i dag. Husk, at det er Rama-navami, Herren Ramacandras fremkomstdag, den 3. april. Besøg i den anledning templet i Vanløse søndag den 5. marts til en eftermiddag viet til Herren Rama. Læs også på side 15, hvordan Jahnu Prabhu er kommet alvorligt til stade i en trafikulykke i Indien og bed Krishna give ham styrke til at gennemgå den test, han er blevet sat i. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
Jahnu i bilulykke	**6**
Danmarks første Hare Krishna nonne	**7**
Påske - lidelsens tid	**10**
Forbudt i Århus	**11**
The Grihastha Vision Team	**15**
Sri Syamananda Prabhu	**17**
Mantra-meditation	**18**
Tæller-bevidsthed	**19**
Ordliste	**20**
Børneside	**21**
Aviyal	**22**
Undgå en gris i din is	**23**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2009, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 3534, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Diskussion af Thomas Hubbes, 1

Dette er første del af Srila Prabhupadas diskussion af den engelske 1600-tals filosof Thomas Hobbes (se biografi over Hobbes nederst). Srila Prabhupadas disciple Syamasundara og Hayagriva Dasa præsenterer Thomas Hobbes' filosofi, sådan som de har forstået den, og Srila Prabhupada svarer impromptu. Det skal bemærkes, at Hobbes ikke nødvendigvis bliver fremstillet fuldstændigt af Syamasundara og Hayagriva, men under alle omstændigheder er det interessante for os Srila Prabhupadas svar på det, han bliver præsenteret for, og ikke, om Thomas Hobbes bliver korrekt fremstillet til punkt og prikke.

Syamasundara: Det var Hobbes, der udtalte: "Alt, der eksisterer, er materie, og alt, der forandrer sig, er bevægelse." For ham er mentale eller åndelige entiteter ikke virkelige i sig selv, men blot biprodukter af materie. Ånd og sind opløses, når det materielle grundlag tilintetgøres.

Srila Prabhupada: Ånd er ikke en kombination af materielle omstændigheder. Hvis det var tilfældet, hvorfor så ikke kombinere materie på en sådan måde, at man frembringer levende ånd, levende former?

Hayagriva: Hobbes mente, at en "ulegemlig substans" er en selvmodsigelse, for intet andet eksisterer i verden end legemer eller kroppe. Han definerede Gud som "en særdeles ren, simpel, usynlig, åndelig krop."

Srila Prabhupada: Hvorfor usynlig? At Krishna var synlig, da Han kom her, var hævet over al diskussion, for Arjuna talte med Ham ansigt til ansigt. Guds synlighed eller mangel på samme afhænger af Guds egen gode vilje. Han er synlig for den, der er kvalificeret eller fuldkommen. Ikke kun var han synlig for Arjuna, men Han gengældte ved at svare på Arjunas spørgsmål. Hvis vi bliver kvalificerede ligesom Arjuna, kan vi se Gud og tale med Ham. Da vil Gud give os instruktioner direkte. Gud er usynlig for den, der er ufuldkommen, men for den, der er fuldkommen, er Han helt sikkert synlig.

Syamasundara: Empirikere hævder, at det eneste bevis, vi har for noget, er igennem vores sanser.

Srila Prabhupada: Vi fremfører, at siden disse sanser er ufuldkomne, er alt, hvad man tror igennem dem, ufuldkomment. Det er meget ligetil. Når solen står op om morgenen, er den mange millioner kilometer borte, men kan et barn sige, hvor langt væk den er? Hvem kan virkelig sige, hvor langt væk solen er?

Syamasundara: De har opfundet visse instrumenter til at måle afstanden med.

Srila Prabhupada: Derfor har de lært fra en autoritet. Fordi de ikke kunne måle det med deres egne sanser, har de måttet benytte sig af instrumenter. Men vi bør tage hjælp fra den mest kyndige instrumentstyrer, Sri Krishna. Hvad er værdien af vores sanser, hvis de er ufuldkomne?

Syamasundara: Så sindet eller sjælen er ikke blot et fysiologisk system?

Srila Prabhupada: Sjælen er en anden form for energi. Varme og lys udgår fra den samme kilde, ild. Ikke desto mindre er varme ikke lys, og lys er ikke varme. Nogle gange mærker vi varme, men det betyder ikke, at der er lys. Nogle gange har vi lys, men det betyder ikke, at der er varme. Ikke desto mindre kommer varme og lys fra samme kilde.

Syamasundara: Men hvordan kan det forstås, at sjælen ikke frembringes af kroppen? Hvordan ved vi, at vi ikke er et blot og bart biprodukt?

Srila Prabhupada: I døden er alle kroppens fysiske dele til stede. Men hvorfor er manden død? Hvad mangler der? Hans hjerte kan være der, men hvorfor banker det ikke? Alle dele af kroppen kan være til stede, og alligevel kan man se, at kroppen er død. Hvad mangler der?

Syamasundara: Impulser sendes ikke længere fra hjernen til hjertet.

Srila Prabhupada: Men hvorfor er hjernen stoppet? Hele hjernens opbygning er der. Hvad mangler der? Hvorfor ikke udskifte det, der mangler? Hvis man er mekaniker, og maskinen standser, burde man være i stand til at finde fejlen og med det samme reparere den. Men ingen har været i stand til at gøre dette med kroppen, ingen videnskabsmand eller filosof. En sådan udfordring overstiger deres formåen.

Hayagriva: Hobbes er bedst kendt som politisk filosof, og i sin berømteste bog, *Leviathan*, redegjorde han for sine samfundspolitiske teorier, ligesom Machiavelli gjorde det i *Fyrsten*. Hobbes herskende organ eller monarken, hans "dødelige gud," der skulle stå under den udødelige Gud, var 'leviathanen,' der skulle regere hævet over loven. Er kongen eller statsoverhovedet hævet over loven ifølge den vediske opfattelse?

Srila Prabhupada: Nej, kongen står også under loven. Som vi forstår det fra *Bhagavad-gita*, gav Sri Krishna Sine love til solguden. Siden solguden fulgte disse love, er han i sammenligning med et almindeligt menneske en særdeles ophøjet konge. Det er tanken, at kongen skal være Guds repræsentant i staten, og kongens fuldkommenhed ligger i at følge Krishnas love. Hvis kongen følger Krishnas ordre, er kongens ordre endegyldig. I *Bhagavad-gita* (4.1-2) udtaler Krishna, at Han oprindeligt gav *Bhagavad-gitas* love til solguden, Vivasvan, der videregav dem til Manu, menneskehedens fader, der igen gav dem videre til Iksvaku, og på den måde blev *Bhagavad-gita* modtaget via discipelrækken og givet til *rajarsierne*, de hellige konger. Hvis kongen regerer ifølge *Bhagavad-gita*, kan han ikke være underlagt nogen anden lov. Hvis kongen følger de love, som Gud har givet, er han hævet over verdslige love og konventionelle regler.

Hayagriva: Hobbes sammenligner mennesket med en maskine, der i sidste ende er lavet af Gud, men han anser ikke denne maskine for at være direkte styret af Gud, men af leviathanen, dvs. kongen eller regenten.

Srila Prabhupada: Det er ikke rigtigt. Gud befinder sig i alles hjerte, og hvert eneste øjeblik bevidner Han sjælens handlinger. Han ved, hvad sjælen ønsker, og Han ser, hvordan sjælen manipulerer med kroppens maskine. Dette forklares tydeligt i *Bhagavad-gita*:

isvarah sarva-bhutanam
hrd-dese 'rjuna tisthati
bhramayan sarva-bhutani
yantrarudhani mayaya

"Den Højeste Herre befinder Sig i alles hjerte, O Arjuna, og styrer alle levende væseners vandren, imens de sidder som på en maskine, der er lavet af den materielle energi." (*Bg*. 18.61) Hvis en person ønsker at nyde denne materielle verden som menneske, giver Gud ham muligheden for at blive et menneske, og hvis han ønsker at nyde som hund, giver Gud ham en hunds krop. Dette er alt sammen Guds nåde. Så længe det individuelle levende væsen ønsker at nyde denne materielle verden, giver Gud al mulighed for det igennem en bestemt krop. Selve kroppen er materiel og gives af *prakrti*, den materielle natur. Maskinen er sammensat af materielle ingredienser, der gives af *prakrti*, der følger Krishnas ordrer, og den gives med henblik på det levende væsens nydelse. Det levende væsen eller *jivaen* sidder i den maskine og rejser, ligesom en person rejser i en bil. Han får en bestemt maskine i en eller anden art eller på en eller anden planet. Der er utallige planeter og over otte millioner forskellige arter. På grund af hans kontakt med den materielle natur ønsker det levende væsen så mange ting, og Gud er så nådig, at Han giver alle faciliteter. På samme tid er Gud en ven af alle, og når *jivaen* er parat til at forstå, hvad Guds yderste lykke er, siger Gud: "Opgav alle dine fjollede planer og overgiv dig til Mig." Dette er det levende væsens fuldkommenhed, og hvis han ikke kommer til dette fuldkomne stadie, vil han hele tiden ønske så mange ting. Gud vil da give et ubegrænset antal maskiner til at bringe ham her og der, op og ned, i dette univers. Enten går man op, eller også kommer man ned. Når man går ned, kommer man til de lavere arter, og når man går op, kommer man til højere arter. Disse indbefatter halvguderne som Herren Indra og Herren Brahma. Der er forskellige slags liv, og nogle lever i millioner af år, imens andre kun lever i få øjeblikke. Under alle omstændigheder gives alle

muligheder af den Højeste Herre, for Han er den højeste hersker. Mennesket spår, og Gud råder. Så længe vi fortsætter med at ville have det ene og det andet, vil vi aldrig være lykkelige, men når vi indvilliger i at samtykke med Guds planer, bliver vi lykkelige.

Hayagriva: Hobbes ville sige, at eftersom krig er bestandig, og kampen for eksistensen fortsætter igen og igen, er leviathanen nødvendig. Det er frygten for døden, der driver mennesker sammen i en social kontrakt, og det er leviathanen, der sætter alt sammen under en fælles magt og autoritet. Denne leviathan er som Guds repræsentant eller stedfortræder, der har suverænitet under Gud.

Srila Prabhupada: Ja, det er monarkiets fuldkommenhed. Derfor kaldes kongen *nrpadeva* eller *naradadeva*, Gud i menneskelig form.

Syamasundara: For Hobbes må leviathanen være tilstrækkelig stærk til at gennemtvinge den sociale kontrakt, loven. Det er ham, der kan straffe enhver, der ikke overholder sin del af aftalen. På denne måde vil samfundet og freden blive bevaret.

Srila Prabhupada: Men hvem er den rette mand? Siden mennesker altid er ufuldkomne, hvordan er dette da muligt? Det betyder, at vi må acceptere et menneske eller en autoritet, der er ufejlbarlig, og som er hævet over enhver mistanke.

Syamasundara: Ja, og derfor siger Hobbes, at en sådan mand skal være noget i stil med en dødelig gud. Hvis en sådan dødelig gud ikke kan findes, må en regering indføres.

Srila Prabhupada: Sådan en mand skal være Guds direkte repræsentant. Han skal ikke kun kunne forstå, hvad der står i skrifterne, men han skal også følge instruktionerne. Dette er den ægte åndelige mesters ophøjede position.

saksad-dharitvena samasta-sastrair
uktas tatha bhavyata eva sadbhih
kinto prabhor yah priya eva tasya
vande guroh sri-caranaravindam

"Den åndelige mester bør æres lige så meget som den Højeste Herre, for han er Herrens mest fortrolige tjener. Dette indrømmes i alle åbenbarede skrifter af alle autoriteter. Derfor frembærer jeg min dybeste respekt til lotusfødderne af en sådan åndelig mester, der er en ægte repræsentant for Sri Hari [Krishna]." (*Sri Gurv-astaka*, 7) Den åndelige mester eller *guru* er Krishnas direkte repræsentant, for han er Krishnas mest betroede tjener. Derfor er hans position lige så god som Krishnas. Han gør den bedste tjeneste ved at forsøge at bringe alle til Krishna-bevidsthed. Medmindre vi kommer til den position, vil vi aldrig være lykkelige. Hobbes siger, at vi må finde en slags dødelig gud, men en sådan person må være en, der faktisk kender Gud. Vi må forstå den ægte *gurus* kvalifikationer fra Vedaerne. Derefter må vi ydmygt gå til *guruen. Guruen* er specialist i transcendental vedisk kundskab, og han har fuldstændigt givet sig selv til Krishna. Han forstyrres ikke længere af noget materielt. Han er fuldstændig i Brahman-realisering, og han er fri fra al materiel besmittelse. Dette er nogle af de præliminære kvalifikationer for et gudeligt menneske, men siden Hobbes ikke kendte til disse kvalifikationer, kunne han aldrig finde et sådant menneske. Selv da Krishna var til stede, kunne ikke alle forstå, at Han var Guddommens Højeste Personlighed. Hvordan skal vi kunne finde det gudelige menneske, medmindre vi ved, hvad Gud er, og hvad et gudeligt menneske er? For at finde ud af dette, må vi vende os til *Bhagavad-gita.* Ellers forbliver vores viden ufuldkommen. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Thomas Hobbes

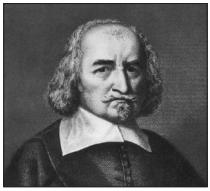

Den nye Salmonsen fra 1949 skriver om Thomas Hobbes:

Hobbes, Thomas (1588-1679), engelsk filosof. Grundlagde i Elements of Law (1640) den deskriptive psykologi. Forfægtede i De corpore (Om legemet) (1665) den mekanistiske naturopfattelse og bekæmpede spiritualismen. Fremsatte i Leviathan (1650) en autoritær samfundsfilosofi, ifølge hvilken naturtilstanden hviler på en pagt, hvorved al magt er overdraget en enevældig hersker, hvis opgave er at sørge for fredens opretholdelse.

Jahnu alvorligt til skade i ulykke

En af den danske *yatras* ældste hengivne, Jahnu Dasa (eller Jahnudvipa Dasa) var den 12. marts 2009 sammen med sin hustru og en chauffør involveret i en meget alvorlig trafikulykke i Calcutta, da deres personbil stødte frontalt sammen med en lastbil nær Calcuttas lufthavn. Jahnu kom værst til skade og svævede imellem liv og død i flere dage. Han har brud på begge ben og begge arme, kæbebrud, ribbensbrud og punkterede lunger og lever og lå i koma i flere dage. Ved Krishnas nåde ser han dog ud til at overleve og klare den, selv om han har en lang rekonvalescensperiode foran sig.

Hans kone, Braja Sevaki Dasi, var den mindst medtagne af de tre med en brækket arm og andre kvæstelser. Chaufføren fik begge ben knust og svævede også en overgang imellem liv og død. Ved ulykken blev alle tre indlagt på et af Calcuttas bedste hospitaler, Apollo Hospital, hvor Jahnu i skrivende stund fortsat er indlagt.

Jahnu og hans kone har boet i Mayapur i de senere år, men ellers er han ærkedansker fra Amager og blev hengiven i 1982. Han er kendt af de fleste her i Danmark, først for sit salg af Prabhupadas bøger på gaderne i mange år, derefter som den, der startede Radio Krishna i Århus, og han har også gjort mange andre tjenester. Lige nu arbejder han på en ny dansk oversættelse af *Bhagavad-gita*, som er næsten klar, men nu bliver forsinket, indtil han kan genoptage arbejdet på den.

Ramadevi Dasi, en hengiven fra Mayapur, har været sammen med Braja Sevaki og Jahnu under hele forløbet. Hun skrev den 23. marts:

”Indtil videre er de generelle nyheder om Braja og Jahnu gode. Som I nok ved, er Braja tilbage i Mayapur, og lige nu kommer hun til hægterne i mit hus. Hun er stadig øm over hele kroppen, men hendes ansigt bliver bedre for hver dag [Braja fik ansigtet plastikopereret efter ulykken]. I dag ville hun have tomattoast med ost til morgenmad, så det går fremad.

Jahnu blev overflyttet til enestue i går og har

Jahnudvipa Dasa

en opsynshavende omkring sig døgnet rundt, da Braja ikke kan være der. Han har stadig et dræn i brystet og blev igen i går givet beroligende midler på grund af sindsbevægelse. Lægerne siger, at det er normalt i disse situationer. Men forhåbentligt vil det være mere fredeligt for ham at være på enestue, så han bedre kan gøre fremskridt. Han har stadig brug for mange af jeres bønner.”

På grund af den tætte forbindelse, som Jahnu har til os alle her i Danmark, har ISKCON Danmarks Landsråd (IDL) vedtaget at anbefale en indsamling til støtte for både ham og hans kone. Ikke alle deres hospitalsudgifter bliver dækket af deres sygesikring og forsikring, og de kommer til at stå med en gæld på 100.000-150.000 kr., når det hele er overstået, hvis vi ikke alle træder til. Mange hengivne over hele verden er da også allerede begyndt at sende bidrag til dem, og IDL opfordrer hengivne i Danmark til at gøre det samme for at støtte parret i deres nuværende situation. Kamsahanta Dasa har meldt sig frivilligt til at stå for indsamlingen i Danmark. Alle, der vil give et bidrag, kan overdrage det til ham, enten personligt eller ved at indsætte det på hans bankkonto. De, der ikke har lejlighed til at se Kamhasanta personligt, kan kontakte ham for nærmere oplysninger på tlf. 4077 7448 eller e-mail kamsahanta@yahoo.dk. ॐ

Danmarks første Hare Krishna nonne

Af Julie Svarrer - Foto af Marianne Leth og Bjørn Jakobsen

Den følgende artikel er fra ugebladet SØNDAG, der interviewede Kesava Priya Devi Dasi om hendes liv i en forbindelse med en serie om kvinder, der traf dristige valg i deres liv. Offentliggjort første i SØNDAG nr. 8, den 16.2.2009, hvor den blev læst af omkring 380.000 mennesker. Bragt i Nyt fra Hare Krishna med tilladelse fra SØNDAG.

For 26 år siden traf Connie Jensen et enestående valg. Som den første kvinde i Danmark meldte hun sig ind i Hare Krishna bevægelsen, flyttede i tempel med fem munke og fik navnet Kesava Priya. Familien så chokeret til fra sidelinjen, ude af stand til at forstå hendes beslutning.

Lige i dag ligner hun en hvilken som helst anden dansk kvinde med sit lyse hår, cowboybukserne og den blå trøje. Andre dage ser Connie Jensen, 49 år, helt anderledes ud. Da går hun rundt i sin farvestrålende dragt og med et gult mærke i panden, som viser, at hun dedikerer krop, sjæl og handlinger i Krishnas tjeneste. Et blik rundt i den lille lejlighed i Bagsværd afslører også straks, at her bor et menneske, der på flere måder skiller sig ud fra resten af befolkningen.

De to rum er sparsomt indrettet med et enkelt bord, to stole og puder på gulvet. Op ad væggen står en madras, som gør det ud for Connies seng. Og så er der alteret – strålende, guldbelagt med billeder af Krishna. Her dufter også anderledes, for røgelsespindene indhyller lejligheden i en sød, krydret dis, der blander sig med urteteens kanelduft.

Som 23-årig blev Connie en del af Hare Krishna bevægelsen. Men hvad fik en ung pige, der havde en kærlig familie, en sød kæreste og, som hun selv udtrykker det, tonsvis af venner, til at droppe ALT?

Connie var ikke på noget tidspunkt i tvivl om, at hun valgte helt rigtigt – heller ikke selv om beslutningen medførte et væld af fordomme fra samfundet og hendes nærmeste. For hun havde længe ledt efter et forbillede eller en mening med tilværelsen:

– Før Hare Krishna involverede jeg mig en del i politik. Jeg var aktiv i mange boykot-bevægelser, og som 16-årig kom jeg meget inde i Kvindehuset. Jeg kunne ikke tolerere uretfærdigheder eller undertrykkelse, og på et tidspunkt begyndte jeg

selv at gå i mandetøj for at vise kvindernes værd. Men efterhånden gik det op for mig, at verden slet ikke er så sort/hvid. Der eksisterer modbydelige mænd, ligesom der eksisterer fine mænd, der findes gode fattige, men der findes også onde fattige. Jeg erfarede, at det i stedet drejer sig om de personlige kvaliteter.

Yoga-drøm

Connie voksede op med en kærlig familie i en boligblok i Hvidovre. Alligevel følte hun altid, at der manglede et eller andet. Det fik hende til som seksårig at sige til Jesus: "Når jeg bliver stor, skal jeg fortælle mor og far om dig."

Hun løb hurtigt hen over græsset, så det ikke skulle gøre alt for ondt på de fine strå. Og da træerne omkring blokken blev fældet, hoppede hun op ryggen af arbejderne og slog løs på dem med sine små næver: "I må da ikke dræbe træerne!"

Penneveninder i hele verden blev en modpol til forældrenes trygge tilværelse med avislæsning, madlavning og kaffedrikning, for igennem dem fik hun kendskab til andre måder at leve livet på. Allerede som 15-årig rejste hun alene til Marokko, og da studentereksamen var taget, gik turen straks til Tyrkiet. Men halvvejs gennem opholdet havde hun en drøm, der var så levende, at hun fluks tog tilbage til Danmark for at dyrke yoga – sådan som stemmen i drømmen havde foreslået det. Hun tog derfor på højskole og droppede journalistudiet, som hun ellers var blevet optaget på.

– Gennem yogaen fandt jeg ind i mig selv, lærte at kontrollere mine sanser og blev fri, fortæller Connie alvorligt. – Derfor gik jeg ned på kontoret og bad om flere yoga-timer. Lederen sagde: "Jamen du kan da ikke have fem timers yoga om dagen?" Men det endte alligevel med, at han gav mig lov.

Efter højskoleopholdet, hvor Connie for alvor stiftede bekendtskab med sit åndelige liv, forsøgte hun sig med forskellige religiøse bevægelser, blandt andet buddhismen. Men hun fandt aldrig det helt rigtige for hende.

– Jeg ledte efter personer, der var totalt moralske og uselviske, forklarer hun. – En dag, da jeg gik ned gennem Strøget, fik jeg øje på fem Hare Krishna munke, som hoppede rundt i deres safran-farvede tøj og spillede på trommer. Jeg tænkte straks »wow« og spurgte, om jeg ikke måtte besøge dem en af de nærmeste dage.

Familien i chok

Kort efter besøget flyttede Connie ind i munkenes tempel på Amager og blev dermed den første Hare Krishna nonne i Danmark. Hun lærte, at man høster, som man sår – at alle aktioner i det her liv har reaktioner i det næste. At man skal udøve så lidt vold som muligt og derfor ikke må spise kød. Men hendes familie var totalt i chok.

– De havde altid troet, at jeg på et eller andet tidspunkt ville gennemføre journaliststudiet, gifte mig med min kæreste, købe en smart lejlighed på Østerbro eller et lille bondehus på landet og få nogle børn – ligesom mine veninder. I stedet blev jeg Hare Krishna nonne og flyttede sammen med fem munke. Det kunne ikke være værre, set med min families øjne, fortæller Connie.

Hun gav alle sine ting væk og flyttede ind i templet med en madras, en sovepose, syv sæt undertøj og to hvide sarier.

– Det chokerede mine forældre yderligere. De var vant til at sidde i deres bløde sofa, ikke på gulvet på et liggeunderlag. Men faktisk havde jeg totalt misforstået situationen. Jeg havde slet ikke behøvet at forære alle mine ting væk for at blive nonne. Jeg var bare så opsat på at løsrive mig fra det materielle liv, men man kan jo for eksempel sagtens høre åndelig musik på sit stereoanlæg, siger Connie med et lille smil. – Det vigtigste er jo motivationen bag ens handlinger.

– Da jeg blev en del af Hare Krishna, var bevægelsen ikke særlig udbredt i den vestlige verden, og langt de fleste medlemmer boede i et tempel. I dag opholder kun fem procent sig i et tempelprojekt, mens 95 procent lever et helt normalt liv udenfor. For vi opfordrer alle, der er interesserede i at meditere, til at forblive i deres nuværende situation, men bare tilføje Hare Krishna mantraet (Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare) til deres hverdag.

Fuldstændig lykkelig

Som Connie selv forklarer, så traf hun et valg, ingen i Danmark før havde truffet. Og som omgivelserne slet ikke kunne forstå. En dag, da hun solgte bøger på Strøget, kom Susanne, hendes barndomsveninde, gående forbi: "Behøver du virkelig det der?" var alt, hvad hun sagde med et arrogant blik på nonnen.

– Men det gjorde jeg! Og faktisk lykkedes det mig at sælge "Bhagavad-gita" (et af de mest læste og respekterede skrifter i indisk filosofi, red.) til hende, fortæller Connie og fortsætter:

– Mange år efter fik Susanne arbejde som folkeskolelærer, og hun inviterede mig ud på skolen for at fortælle eleverne om vedisk kultur og filosofi. Jeg blev superglad, da hun ringede. For hendes opførsel på Strøget havde såret mig meget.

I starten gik Connie hovedsageligt rundt på gaden for at sælge bøger om bevægelsen.

– Min mor fik grå hår af det og forstod ikke, hvad jeg havde gang i. Vi talte ikke ret meget sammen i en årrække, men efterhånden begyndte mine forældre at forstå mig lidt bedre. Jeg kan huske, jeg sagde til dem: "Jamen, jeg er bare så glad for det her. Tror I virkelig, jeg ville være blevet så lykkelig på journalisthøjskolen?"

Vendepunktet kom for alvor, da Connie rejste til Norge for at åbne en indisk vegetarrestaurant sammen med to andre Hare Krishna nonner. Nu var hun væk fra gaden, og forældrene kunne jo godt se, at pigerne klarede sig rigtigt godt i Oslo, hvor deres nyåbnede restaurant havde over 200 gæster dagligt.

I dag accepterer familien Connies livsstil. Chokket fra første besøg på deres datters nonneværelse har lagt sig. Og det hjalp også betydeligt, da Connie åbnede sit eget lille firma, der sælger indisk kunst til virksomheder. Nu havde hun endeligt fået et "rigtigt" arbejde.

– Det kunne de meget bedre forholde sig til. Faktisk sagde min far til min mor for nogle år siden: "Connie er intelligent. Det har hun fra mig." Og da jeg snakkede med ham for et par dage siden, sagde han: "I er nok de mest hårdtarbejdende mennesker, jeg kender." Og det kom altså fra ham, der i starten troede, vi bare mediterede hele dagen og ingenting bestilte. ॐ

Påske - lidelsens tid

Af Lalitanatha Dasa

Et indlæg skrevet til www.religion.dk i anledning af påsken.

Påsken og specielt Langfredag, hvor Jesus blev korsfæstet, er lidelsens tid. Det specielle ved Jesus var dog ikke, at han led. Det gør vi alle. Vi er i en lidelsesfyldt verden. Selv om vi tit skubber det fra os og måske nægter det overfor os selv og andre, har vi alle den ene ting til fælles: vi lider. Sågar i lykkelige øjeblikke nager det et sted i baghovedet, at lykkelige øjeblikke er kun det – øjeblikke. Vi har svært ved at nyde så meget som et øjeblik med sindsro, for vi ved godt, at snart er øjeblikket ovre, og lidelser venter os: sygdom, smerte, træthed, sult, tørst, uro, angst, stress, depression, forvirring, kedsomhed, skuffelse, varme, kulde, tørke, oversvømmelse, katastrofer osv.

Ret beset er vores liv én stor eksistentiel lidelse: vi bliver gamle, syge og – i særdeleshed – dør. Hvem kan være lykkelige i en verden, hvor kun døden er sikker og kan komme når som helst? Derfor taler Krishna om "denne midlertidige verden, der er fuld af lidelse." (*Bg*. 8.15)

Lidelse er altså ikke forbeholdt Jesus. Trods det kan han ikke have lidt som os almindelige mennesker, for enhver selvrealiseret person ved – og Jesus var mere end bare selvrealiseret – at han slet ikke er materiel, men en evig, åndelig sjæl, der intet har med den fysiske krop og dens lidelser at gøre, og derfor ikke identificerer sig med dem. Jesu lidelse kan ikke have været, at han fik slået nagler igennem sine hænder og fødder, hang på korset i brændende sol, blev hånet af uvidende mennesker eller var bange for at dø. Det var han langt hævet over.

Jesu lidelse var hans medfølelse. Store sjæle har kun én lidelse: de lider ved at se andre lide. Prahlada Maharaja, en anden stor helgen, sagde i en bøn til Gud: "Jeg er på ingen måde bange for den materielle tilværelse, for hvor som helst jeg er, er mine tanker helt absorberet i Dine herligheder og aktiviteter. Jeg lider kun på grund af de tåber og slyngler, der har travlt med at lægge planer om at blive materielt lykkelige med deres familier, samfund og nationer. Jeg er simpelthen bekymret for dem ud af kærlighed." (*SB*. 7.9.43)

Srila Prabhupada skriver på samme måde:

"En hengiven af Gud er venlig mod alle. Han har ingen fjende. En hengiven i Gudsbevidsthed ved, at kun hengiven tjeneste til Gud kan lindre et menneske fra alle livets problemer. Han har personligt erfaret dette, og derfor ønsker han at sprede denne viden i menneskesamfundet. Historien har mange eksempler på Gudshengivne, der risikerede deres liv for at sprede Gudsbevidsthed. Et yndlingseksempel er Herren Jesus Kristus. Han blev korsfæstet af de ikke-hengivne, og han ofrede sit liv for at sprede Gudsbevidsthed…På samme måde er der i Indien mange eksempler som Thakura Haridasa og Prahlada Maharaja. Hvorfor udsatte de sig for sådanne farer? Fordi de ønskede at sprede Gudsbevidsthed, og det er vanskeligt. En Gudsbevidst person ved, at et menneske kun lider, fordi det har glemt sit evige forhold til Gud." (*SB*. 7.9.43, kommentar)

Store Gudshengivne som Jesus har ingen personlig lidelse. De lever i et vedvarende kærlighedsforhold til Gud, som giver dem en stadigt voksende følelse af åndelig lykke, der gør dem immune overfor materiel lidelse. Men ud af medfølelse udsætter de sig selv for alle former for farer og lidelse for at hjælpe os andre.

Hvad budskab har store Gudshengivne som Jesu? "Kom og lid med os!" For os lyder det paradoksalt, men den form for lidelse, personer som Jesus påtager sig – at glemme alt om sig selv og arbejde hårdt og lide for at tilfredsstille Gud og hjælpe andre mennesker til at blive lykkelige ved at genoplive deres forhold til Gud – er ikke blot det største velfærdsarbejde, som nogen kan gøre. Det er også den højeste form for lykke. De ønsker den samme lykke for os, og det er de villige til at lide alt for. ॐ

Forbudt i Århus

Af Lalitanatha Dasa

Dette er en invitation, der i disse dage bliver sendt ud til medarbejdere og studerende ved Århus Universitet. Du er selvfølgelig også inviteret til at møde op til foredraget om Darwin og intelligent design på Århus Hovedbibliotek den 7. april kl. 19. Men læs invitationen alligevel, selv om du ikke kan møde op. Der sker interessante ting på Århus Universitet lige nu!

Darwin eller Intelligent Design
- hvorfor ikke alle
videnskabsmænd tror på Darwin

Et foredrag med
Videnskabsforfatteren
Leif Asmark Jensen

Sted: Århus Hovedbibliotek, Salen,
Møllegade 1, 8000 Århus C
Tidspunkt: tirsdag den 7. april
2009 kl. 19:00
Gratis entré

Måske undrer du dig over denne invitation. Måske føler dig tilmed lidt provokeret. Invitationen er da også en bevidst provokation fra vores side. Den er vores respons på, at rektoratet på Århus Universitet forsøger at hindre den debat, som dette foredrag lægger op til. Det er en måde at fortælle, at der efter vores opfattelse er et problem med den frie tanke og den akademiske frihed på Århus Universitet – i hvert fald hvis man vover at være kritisk overfor darwinismen. Det ønsker vi at gøre dig opmærksom på.

Selv om ledelsen på Århus Universitet vil forbyde dette foredrag (mere derom længere nede i teksten), er det værd at bemærke, at der ingen faglig og saglig grund er til at udelukke foredraget fra en videnskabelig og akademisk sammenhæng, og at diskussionen om darwinisme og intelligent design har været en accepteret del af debatten på Århus Universitet igennem flere år. Foredraget er intet andet end et fagligt oplæg indenfor biologiens område med spørgsmålet, om de darwinistiske og neodarwinistiske teorier kan forklare alt ved biologien. Det er ikke grundlæggede forskelligt fra den diskussion, Darwin selv lagde op til i Arternes Oprindelse, hvor han i bund og grund hævdede, at alt ved livet kan forklares indenfor rammerne af fysikkens og kemiens love.

Det er ubestrideligt, at flere forskere verden over i dag hævder, at specielt de sidste årtiers biokemiske forskning har stillet spørgsmålstegn ved Darwins påstand. Hvordan ting som den genetiske kode og nanoteknologien i vores celler er opstået, ser ikke ud til at kunne forklares på nogen nem måde af den darwinistiske mekanisme eller nogen anden rent fysisk proces. Mest af alt ser de ud til være intelligent forårsaget. Andet er der ikke i ideen om "intelligent design."

At intelligent design også har metafysiske implikationer – det forstår alle – ændrer ikke ved det faktum, at dette er en faglig debat. Darwinismen har også metafysiske implikationer, men hvem vil af den grund hævde, at man ikke kan diskutere evolutionsteori i en naturvidenskabelig sammenhæng? Og denne diskussion har derfor også været en del af den faglige debat på Århus Universitet igennem flere år. Den amerikanske matematikprofessor og ID-fortaler Bill Dembski forelæste på universitetet i 2004,[1] Professor Peter Øhrstrøm fra Ålborg Universitet holdt en forelæsning om intelligent design i 2006,[2] Leif Asmark var gæsteforelæser om emnet for fysikerne og astronomerne i juni 2008,[3] Forum for Teologi og Naturvidenskab har igennem årene haft flere temadage og paneldebatter om Darwin og Intelligent Design osv. Disse og andre forelæsninger demonstrerer med al tydelighed, at dette emne faktisk hører hjemme i universitetssammenhænge.

Ikke desto mindre ser ledelsen på Århus Universitet under indflydelse af en dominerende og højtråbende klike af Darwin-alenetilhængere ud til at ville indføre en ny Darwin-politik på universitetet. Alt andet end en fuldstændig loyal Darwin-erklæring skal nu være kætteri og forbudt diskussion. Det er selvfølgelig en skam, både for ytringsfriheden, den akademiske tanke og tilmed for darwinismen selv. Hvis en bestemt videnskabelig teori, uanset hvor gyldig den måtte være – og ingen videnskabelige teorier kan siges at være så fuldgyldige, at de ikke har deres huller – ikke længere må diskuteres og betvivles, kan man da overhovedet tale om videnskabelig forskning og debat?

Er der så i virkeligheden ikke snarere tale om en form for ideologisk indoktrinering? Og når det drejer sig om darwinismen, er et af dens problemer netop, at den meget nemt kan gå fra at være en videnskabelig hypotese til at være en ideologi eller et dække for ideologiske opfattelser. Darwins evolutionsteori har i dag for mange samme status, som religiøse skabelsesmyter havde det i tidligere tider. Dermed ikke være sagt, at den ikke også kan være sand – intet udelukker i princippet, at en skabelsesmyte ikke også kan være en korrekt beskrivelse af virkeligheden – men det betyder dog, at nogle personer af ideologiske grunde mere har taget darwinismen til sig som deres "tro" end som en "videnskab." For eksempel har den engelske zoolog Richard Dawkins bemærket, at "Darwin gjorde det intellektuelt muligt at være ateist."[4] På samme måde skrev Julian Huxley, at han holdt af darwinismen, fordi den gjorde, at "vi kunne benægte, at verden har nogen mening overhovedet."[5]

Da darwinismen således ikke blot er en mulig videnskabelig hypotese, men også grundlaget for diverse materialistiske og ateistiske ideologier, er det efter vores mening specielt farligt at ville hæve den over videnskabelig kritik. Og hvorfor skulle virkelige videnskabsfolk ønske det? Vi mener, at virkelige videnskabsfolk er kendetegnet ved en åbenhed og villighed til debat. Niels Bohr udtalte engang: "Vi var alle enige om, at din teori er skør. Der, hvor vi er uenige, er, hvorvidt den er skør nok til at kunne være korrekt."[6] Kan man forestille sig Bohr nægte en diskussion af en hvilken som helst teori eller nægte fortalerne for den teori mulighed for at blive hørt, uanset hvor skør deres teori måtte synes?

Man kan derfor spørge, om de, der er bange for åbenhed, debat og faglig kritik af darwinismen, er objektive videnskabsfolk eller blot ideologer, der ønsker at undertrykke enhver kritik af deres ideologi. Vi hælder til sidstnævnte og har en mistanke om, at de kredse på Århus Universitet, der ønsker at standse debatten om Darwin og intelligent design, er mindre videnskabeligt end ideologisk motiverede.

Vores mistanke blev bestyrket i uge 6, da Darwin havde fødselsdag. I samme uge holdt den amerikanske arkæolog Dr. Michael Cremo et Darwin-kritisk foredrag i Studenterhuset. Reaktionen var nærmest hysterisk blandt nogle af Århus' pro-Darwin forskere. "Han er farlig," "Han forfører folk," "Det er horribelt," refererede Århus Stiftstidende bl.a. Berit Eriksen, Hans Henrik Hjermitslev og Helle Vandkilde for at have sagt.[7] Det påfaldende var, at hverken Eriksen, Hjermitslev eller Vandkilde mødte op til Cremos foredrag eller gav indtryk af over-

hovedet at vide, hvad han står for.

Hvor malplaceret deres reaktion på Cremo kan have været, fremgår måske tydeligst af et indlæg i Århus Stiftstidende, hvor en universitetsuddannet astronom, Michael A. D. Møller, skrev:

”Efter omtalen af dette foredrag MÅTTE jeg bare se det ved selvsyn, så jeg tog derop i aften tirsdag. Og jeg blev ganske overrasket.

Manden talte roligt og velovervejet om en masse geologiske udgravninger hvor geologer (ikke hinduer, plattenslagere eller andre) daterede fundene. En geolog (Steen-McIntyre) fik ruineret sin karriere – andre blev latterliggjort og museer destruerede fund fordi de ikke passede med evolutionsteorien!!! Der blev vist en masse kildehenvisninger så skeptikere selv kan undersøge hans påstande.

Jeg er selv uddannet astronom på Århus Universitet, så jeg er hverken doven eller idiot som nogle af nedenstående skribenter udtaler. (Gad vide om de selv lettede sig fra sofaen og mødte op til foredraget...) Jeg kan kun sige, at det Michael Cremo beskriver, tangerer til en skandale af rang. Jeg vil gå så vidt som at kalde ham vor tids Kopernikus, hvis han altså har ret.

Jeg er ikke geolog eller arkæolog, men manden er IKKE en fusentast. Han er seriøst arbejdende. Det viste foredraget klart.”[8]

Hvorfor reagerede Darwin-kredsene på Århus Universitet så hysterisk på en forsker, der er ”seriøst arbejdende” ifølge en anden uddannet forsker, der faktisk hørte hans foredrag? Hvorfor er de bange for en åben videnskabelig diskussion? Har de ophøjet sig selv til et præsteskab, en slags darwinistiske Ayatollaher, for hvem Darwin er en profet, som af ideologiske grunde skal være hævet overfor enhver form for kritik på Århus Universitet?

For at teste dette besluttede vi at afholde endnu et Darwin-kritisk foredrag. Vi henvendte os derfor den 25. februar 2009 for igen at leje et af Studenterhusets lokaler. Disse er offentligt tilgængelige og kan bruges til hvad som helst, hvis man betaler, hvad de koster. Sådan har det altid været, og sådan fremgår det af Studenterhusfondens hjemmeside.

Da vi talte i telefonen med Susanne Damgård, kontorassistent i Studenterhusfonden, fik vi heller ikke indtryk af andet. ”Jo, et lokale til 50 personer, det kan godt vi finde ud af. Hvornår skal det være” Vi fik at vide, at der var et ledigt lokale på den givne dag, og at det kostede så og så meget. Aftalen var i orden, og Susanne spurgte af ren nysgerrighed, hvad foredraget var om. ”Darwin og Intelligent Design,” svarede vi. Med ét skiftede stemningen. En pinlig tavshed i den anden ende af røret blev efterfulgt af, ”Nå, øhm, jeg skal vist lige spørge, om det kan lade sig gøre. Jeg ringer lige tilbage til dig. Kan jeg få dit telefonnummer?” Hun lovede at ringe tilbage, men vi hørte intet.

Da vi tre dage senere selv ringer tilbage, fortæller Susanne, at vi skal tale med Tom Ebbe Jakobsen, direktør for Studenterhusfonden. Han er ikke til stede, men hun lover at få ham til at ringe. Da han efter et par dage ikke har ringet, prøver vi igen at få kontakt med ham. Det lykkedes endelig efter en uge. Han svarede, at vi nok ikke kunne leje et lokale. På vores spørgsmål hvorfor, fik vi ikke noget klart svar. Han sagde, at han ville tjekke en sidste gang med sine overordnede og ringe tilbage. Da han ikke ringede tilbage, kontaktede vi ham igen den 9. marts. Her fik vi så endeligt afslag på at leje et lokale. Begrundelsen var uklar, og afslaget var mundtligt. Vi bad om at få et skriftligt afslag med begrundelse og henvisning til hvilke regler, denne afgørelse var truffet ud fra. Det blev nægtet. Det eneste, vi fik, var en e-mail, efter sigende til rektoratet, som vi kunne klage til.

Da vi i skrivende stund stadig intet har hørt på vores klage, har vi valgt at bede Folketingets ombudsmand se nærmere på denne usædvanlig procedure. Universiteterne er offentlige institutioner og finansieres af offentlige midler og må derfor forventes at skulle følge, hvad der gælder for andre offentlige instanser i et demokratisk samfund. Ingen siger, at universiteter SKAL stille lokaler til offentlighedens rådighed, men når man som Århus Universitet prisværdigt

har valgt at gøre det, kan man så uden nogle på forhånd fastsatte regler og retningslinier skalte og valte med, hvem man vil leje lokaler til? Kan man pludselig afvise folk, blot fordi man ikke kan lide dem, eller fordi deres opfattelser er politisk ukorrekte? Efter vores mening er svaret nej.

Det er i store træk baggrunden for, at vi har sendt dig denne invitation. Udover at klage til ombudsmanden og gå til pressen har vi nu lånt Hovedbibliotekets sal til foredraget med Leif Asmark, og du er derfor hjerteligt velkommen til et forhåbentligt spændende oplæg efterfulgt af spørgsmål og debat tirsdag den 7. april 2009 kl. 19. Vi håber virkelig, du har lyst til at møde op. Ikke fordi vi nødvendigvis forventer, at du vil være enig i alt eller i noget som helst af det, som Leif Asmark hævder, men fordi vi mener, at det af hensyn til den akademiske frihed og den frie videnskabelige tanke på Århus Universitet er nødvendigt, at så mange som muligt markerer, at de ikke har brug for, at andre fortæller dem, hvad de skal mene, eller hvad de må og ikke må beskæftige sig med.

Du er velkommen til at sende denne invitation videre.

Referencer.

1. http://info.au.dk/2004-6.pdf
http://www.teo.au.dk/teonat/program/symposiumforaar2006

2. http://www.phys.au.dk/~huejunta/hovedtalere.htm

3. Dawkins, Richard, 1986. "The Blind Watchmaker," New York: W. W. Norton & Company, Inc., s. 6

4. Huxley, Aldous. June1966. "Confessions of a Professed Atheist." Report: Perspective on the News, Vol. 3, s. 19.

5. Niels Bohr i en tale på Columbia University i 1958, som gengivet i Symposium on Basic Research (1959) af Dael Lee Wofle, s. 66.

6. "Er denne mand farlig?", Line Rønn, Århus Stiftstidende den 10.2.09, s. 6-7

7. http://stiften.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20090210/AAS/667909985/1706/debatnet ॐ

Mahaseva

Af Madhavananda Dasa

Hare Krishna Prabhu'er og Mataji'er
Modtag venligst vores ærbødighed
Al ære til Srila Prabhupada

I *Bhagavad-gita* står der:

karma-jaà buddhi-yuktä hi
phalaà tyaktvä manéñiëaù
janma-bandha-vinirmuktäù
padaà gacchanty anämayam (Bg 2.51)

Oversættelse:

"Ved at engagere sig i hengiven tjeneste til Herren frigør de store vismænd eller hengivne sig selv fra frugterne af deres handlinger i denne materielle verden. På denne måde bliver de frie fra kredsløbet af fødsel og død og opnår stadiet hinsides alle lidelser."

Derfor vil vi gerne invitere alle til templet i Vanløse til *mahaseva*-dag lørdag d. 25/4-2009. Dette er en fantastisk chance for at samles om at gøre tjeneste til Sri-Sri Gaura-Nitai.

Der er en masse ting, der skal gøres:

Vi skal have ryddet op og gjort rent ude og inde.

Der skal males og vi skal have gjort haven klar til sommeren, så haven kan blive til glæde for Sri-Sri Gaura-Nitai og de hengivne. Planen er, at der skal være masser af blomster hele sommeren.

Der er meget, der skal gøres, og vi har brug for mange hænder.

Vi starter klokken 10.30 og forsætter til klokken 15.

Klokken 15 vil der være en kort *bhajana* efterfulgt af *prasadam*.

Alle, der vil komme til *mahaseva* i templet, bedes kontakte Madhavananda Dasa på mail: madhavanandadasa@yahoo.com eller på tlf. 22190774

(for at kunne beregne *prasadam*, redskaber osv.)

The Grihastha Vision Team

Af Lalitanatha Dasa

I dag lever mindst 90% af ISKCON's hengivne i familier og ægteskaber, hvilket har været en ikke så stille revolution for ISKCON med mange forandringer som resultat. Af den grund arbejder mange hengivne nu på at styrke og bekræfte værdien af sunde ægteskaber. Det har fået en gruppe amerikanske hengivne til i 2008 at starte 'The Grihastha Vision Team' (GVT) for at give par i ISKCON flere ressourcer og muligheder for at få støtte i deres ægteskaber. Behovet for familier, der praktiserer Krishna-bevidsthed er blevet meget tydeligt. GVT har taget denne udfordring op.

Flere af GVT's medlemmer er professionelt uddannede som terapeuter og psykologer og holder kurser, seminarer og tilbyder uddannelse af enkeltpersoner, par og familier. GVT's mission er at styrke ægteskaber på alle niveauer, også før ægteskabets indgåelse, og på samme tid fremme åndeligt fremskridt. GVT's inspiration er Srila Prabhupada, der sagde: "Min åndelige mester skabte en hær af *sannyasier* for at sprede Krishna-bevidsthedsbevægelsen, men jeg skaber en hær af *grihasthaer*."

Krishnanandani Devi Dasi med mand og børn

En af grundlæggerne af GVT er Krishnanandini Devi Dasi. Hun fortæller: "At gøre vores ledere opmærksomme på, hvad der får ægteskaber til at lykkes, er meget vigtigt for ISKCON's fremtid. Børn, der har gode rollemodeller, bliver selv ivrige efter at praktisere Krishna-bevidsthed."

GVT har nu en hjemmeside (http://www.vaisnavafamilyresources.org/) og udgiver nyhedsbrevet Vaisnava Family Newsletter, som man kan få igennem hjemmesiden. GVT arbejder også på at få en direkte telefonlinie op at stå, hvor familier kan finde støtte og rådgivning. Og i maj 2009 omkring St. Valentins dag arrangerer GVT en nordamerikansk festival for *vaisnava*-ægtepar og familier. *Vaishnava Marriage and Family Fest* holdes i New Vrindavana, West Virginia, i forbindelse med den årlige *Festival of Inspiration* fra den 8. til den 10. maj. Her vil GVT have en gruppe erfarne ægtepar til at stå for forskellige workshops i, hvordan man vælger en god partner, løser konflikter i familielivet, kommunikerer effektivt og tilgiver sin partner. "Det er ofte her, at folk sidder fast," bemærker Krishnanandini. "Ting sker, og vi kan ikke tilgive eller blive tilgivet, og det hindrer os i at gøre fremskridt sammen."

Der vil også være et ungdomspanel for hengivne i aldersklassen 18 – 30 år, hvor de får chancen for at diskutere deres spørgsmål om *grihastha*-livet inklusive udfordringer her og nu såvel som problemer fra fortiden, der forstyrrer dem.

Arrangementets højdepunkt er en ceremoni, hvor *vaisnava*-par, der har været gift i mindst tolv år og stadig er i et sundt ægteskab, vil få certifikater som værdsættelse af deres pligttroskab og trofasthed. GVT vil yderligere hædre fem særligt udvalgte par, der ses af deres børn og deres fællesskab som exceptionelle eksempler på gode *grihasthaer*.

De fleste hengivne har rost den sidste ide, men nogle mener, at det går imod Prabhupada. "Hvis folk har været gift i 30 år, er det så ikke

på tide at forsage det hele og tage *sannyasa* i stedet for at få æresbevisninger for det?" har nogle indvendt.

"I det store hele har vi ikke en struktur som i gamle dage, hvor samfundet støttede op om dem, der forsagede det materielle liv," svarer Krishnanandini. "Så hvis et par bliver sammen, er Krishna-bevidste og hjælper hinanden med at tjene Krishna og være eksemplariske, ser vi dette som lige så kraftfuldt som at tage *sannyasa*, om ikke endnu mere."

Hun tilføjer, at mange unge fortæller hende, hvor vigtigt det er for dem at se gode eksempler. "Det giver dem håb," siger hun. "Disse hengivne har sat eksemplet for andre og vist, at et sundt ægteskab er muligt. Jeg synes, at de har brug for og fortjener anerkendelse for deres bidrag til et sundt samfund og fællesskab."

> "At vise og få ømhed er et behov, som den åndelige sjæl har. Imens vi godt kan lade være med at vise alt for megen fysisk ømhed offentligt, bør der stadig være en udstråling af omsorg og hensyn omkring os."

Ifølge Krishnanandini behøver meget stadig at blive gjort på trods af det stærke åndelige grundlag, som hengivne i ISKCON automatisk arver. "I vores tid blev *grihasta-asramaen* ofte set ned på og talt om negativt. Det virkede næsten, som om folk skammede sig eller følte sig skyldige over at være *grihasthaer*," fortæller hun. "Nu må vi kæmpe imod disse gamle paradigmer, som, når man ser nærmere på dem, slet ikke er Krishna-bevidste."

Allerede tilbage i 1972 lige efter, at hun havde sluttet sig til ISKCON, gik det op for Krishnanandini, at hengivne gik for langt i deres ide om at være materielt utilknyttede. "Jeg begyndte at lægge mærke til, at mange af dem, jeg inviterede til templet, ikke kom tilbage," husker hun. "En dag spurgte en gæst mig, "Er der ingen her, der er gift?" Overrasket svarede jeg, "Jo, det er de fleste af os." Hun sagde, "Det ville jeg aldrig have troet." Hun gav udtryk for, at hun følte sig utilpas i templet og gerne ville være del af en religion, hvor familier er vigtige."

Vores skrifter viser også, at alt dette er misforståelser. De taler i stedet om dybe kærlighedsforhold imellem hengivne. "Vi har brug for at forstå, hvordan man tager sig af hinanden på en kærlig måde og stadig gør åndelige fremskridt, uden at de to ses som modsætning til hinanden," mener Krishnanandini. "At vise og få ømhed er et behov, som den åndelige sjæl har. Imens vi godt kan lade være med at vise alt for megen fysisk ømhed offentligt, bør der stadig være en udstråling af omsorg og hensyn omkring os. Et blik, et spørgsmål, et kig til sine børn, sin hustru eller mand – uden at synes, at det ikke er en åndelig ting at gøre. Vi har brug for at afspejle kærlige, sunde forhold, så folk ved, at de kan blive en del af ISKCON og stadig få deres sans for familie og deres følelsesmæssige behov tilfredsstillet."

I en verden, hvor familie, ægteskab og åndeligt liv smides i grøften, og skilsmisseprocenten er over 50%, er en af de bedste måder, hvorpå ISKCON's hengivne kan nå ud til offentligheden, at sætte gode eksempler på sunde ægteskaber. "Hvis vi kan tage dette fantastiske åndelige grundlag, som Prabhupada har givet os, og med det starte sunde, kærlige *grihasta*-familier, der tager sig af hinanden, vil folk banke på vores dør for at spørge, hvordan vi gør det," slutter Krishnanandini.

Baseret på to artikler fra www.iskconnews.com, se http://news.iskcon.com/node/1114/2008-07-12/grihastha_vision_team_rises_meet_family_needs og http://news.iskcon.com/node/1730/2009-02-14/healthy_iskcon_marriages_be_honored_may. For mere om GVT, se www.vaisnavafamilyresources.org. ॐ

Sri Syamananda Prabhu

Af Jatayu Dasa

Den 9. april fejrer alle *vaisnava*-hengivne Syamananda Prabhus fremkomstdag. Der er mange smukke *lilaer* med denne store helgen, men lad os her meditere på en af hans prædiketure, hvor Syamananda forvandlede hjerterne på de folk, han mødte.

Syamananda Prabhu var en af de mange evige ledsagere af Sri Gaurasundara (Sri Caitanya Mahaprabhu). Han inkarnerede i denne verden udelukkende for at sprede Sri Gaura-Krishnas lære efter Dennes bortgang.

Sri Syamananda var gode venner med Srinivasa Acarya og Sri Narottama Dasa Thakura i Vrindavana, og sammen tilbragte de lyksaligt deres tid med at studere Goswamiernes bøger og tigge en lille smule mad fra dør til dør. De havde alle tre indstillet sig på at bruge resten af deres liv på at tjene og tilbede Sri Krishna i Vrindavana på denne måde.

Men en dag besluttede Goswamierne, at disse tre skulle sendes til Gaudadesa (Bengalen) for at prædike Mahaprabhus lære, sådan som den blev givet i Goswamiernes bøger. Da Srila Jiva Goswami fortalte dem om denne beslutning, accepterede de alle tre den med glæde.

Syamananda tog dog ikke til Bengalen, men satte kursen imod Orissa. Her besøgte han først sit fødested, Dharenda Bahadurpur. Landsbyens folk blev overvældede af glæde over at se ham efter så mange år. Han prædikede Krishna-bevidsthed nogle dage, og mange blev tiltrukket og søgte tilflugt ved hans lotusfødder. Derfra tog han til Dandeshwar, hvor hans fader, Sri Krishna Mandal, tidligere havde opholdt sig. Folk der glædedes på samme måde over at kunne tage imod ham, og en *Hari-katha*-festival stod på over nogle dage. Også her blev mange folk tiltrukket af hans åndelige kraft og blev hans disciple. Således blev Mahaprabhus lære genoplivet ved Syamananda Prabhus lykkebringende tilstedeværelse i Utkala (Orissa).

En kendt *yogi* ved navn Damodara boede i Rohini. En dag kom han for at have *darsana* med Syamananda Prabhu. Han blev fængslet af ham. Selv på lang afstand så han en lysende udstråling udgå fra hans krop. Da han kom nærmere, faldt han ned ved Syamanandas lotusfødder. Syamananda gengældte hans hilsen. Med tårer i øjnene sagde Syamananda til *yogien*: "I din rensede tilstand bør du altid synge Sri Gaura-Nityanandas navne. De er ualmindeligt barmhjertige, og de vil give dig kærlighed til Krishna."

Mange velhavende mennesker boede i landsbyen Balarampur. Da de hørte om Syamanandas berømmelse, blev de ivrige efter at møde ham, og nogle af dem bønfaldt ham om at besøge deres by. Syamananda tog barmhjertigt imod deres invitation. En *Hari-katha*-festival blev afholdt over de næste dage, under hvilken mange mennesker accepterede beskyttelse ved hans lotusfødder.

Herfra gik Syamananda Prabhu til Sri Nrsimhapur, der var hjemsted for mange ateister. Men under Syamanandas ophold fik disse ateister chancen for at høre hans nektariske tale, der smeltede deres hjerter i kærlighed til Krishna. Således fik han også der mange disciple.

Dag efter dag spredtes Syamanandas hæder over hele Orissa. Fra Nrsimhapur kom han til Gopiballabhpur. Her blev igen mange velsituerede mennesker tiltrukket til hans lotusfødder og søgte tilflugt ved dem. Indbyggerne her bad ham specielt installere Deiteter af Radha-Krishna. Ved deres indsats og midler blev et tempel til Deiteterne opført komplet med en *sankirtana*-sal, et køkken, boliger til de hengivne, en sø til at bade i og omgivende haver.

Derefter stod Sri Syamananda for installeringen af Sri-Sri Radha-Govinda, og en stor festival blev afholdt, under hvilken det virkede, som om størstedelen af befolkningen i Bengalen og Orissa var til stede. Folks hjerter var helt tilfredse, da de så Sri-Sri Radha og Govindas elegante, yndefulde transcendentale skikkelser. Syamananda Prabhu betroede tilbedelsen af Deiteterne til Sri Rasikananda.

Efter at have rejst Orissa tyndt og prædiket Sri Gaura-Nityanandas budskab vendte Syamananda hjem til sin fødeby, hvor han kort efter forlod denne materielle verden. Hans *puspa-samadhi* ligger på den anden side af gaden overfor hans tilbedelsesværdige Deiteter, Sri-Sri Radha-Syamasundaras, tempel i Vrindavana. ॐ

Mantra-meditation
Sang af det Hellige Navn

Af Jatayu Dasa

Åndeligt liv begynder med at høre og synge/recitere. Tilsammen renser og ophøjer de ens hjerte og sind, giver åndelig styrke og tilfredsstiller i sidste ende Krishna. Derfor er recitationen af Herrens hellige navne den centrale praksis for Herren Caitanyas tilhængere.

Vi kan se, hvordan lyde kommer ind i og påvirker hele vores atmosfære. Folk tvinges til at være absorberet i tankerne på uanset hvad slags lyd kommer ind i deres bevidsthed. Hvis vi for eksempel hører voldelige digte eller banden og sværgen, føler vi os i bedste fald irritable og deprimerede og omsætter med stor sandsynlighed disse følelser i vores handlinger. Hvis vi på samme måde hører smukke, åndelige lyde, føler vi os roligere, lykkeligere og får en højere bevidsthed. Uanset hvilke lyde, vi omgås med, er de det, der påvirker og udvikler vores bevidsthed.

Åndeligt liv indrømmer kraften i lyd. Når et menneske sover, kan det vækkes med lyd. På samme måde kan de betingede sjæle, der sover i illusion, vækkes til viden om Gud ved at høre transcendental lyd.

Vaisnava-tekster anbefaler sang af Guds navne som specielt virkningsfuld i indeværende tidsalder igennem *mantra*-meditation. "*Man*" betyder sind, og "tra" betyder det, som udfrier, og det foreskrevne *mantra* for den moderne tidsalder er Hare Krishna-*mahamantraet* eller det store udfrielses-*mantra*. Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare.

"Hare", "Krishna" and "Rama" er navne, der bruges til at referere til Gud og Hans energier med. Der er ingen forskel på at sige Guds navne og Gud Selv, så når vi synger Krishna og Ramas hellige navne, forbinder vi os direkte med Gud, Krishna. Fordi Krishna er åndelig og almægtig, vil hvem som helst, der synger Hans navn, blive renset, materielt såvel som åndeligt. En sådan sang er tiltrækkende for alle og har en rensende virkning på enhver, der hører.

Der er ingen strenge regler for sang af Hare Krishna-*mahamantraet*. Det vigtige er at udtale navnene tydeligt og høre dem, imens man synger eller reciterer dem. Man kan gøre det hvor som helst, når som helst og på en hvilken som helst måde. Man kan gentage dem for sig selv, når man er på vej til arbejde, sammen med sin familie eller i templet.

Jo mere man synger, jo mere hører man, og jo mere vil man mærke *mantraets* åndelige virkning. ॐ

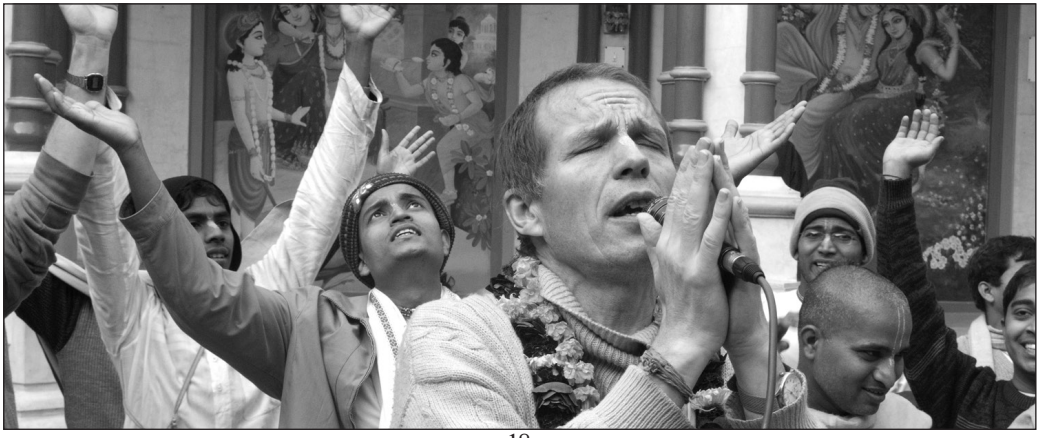

Det Internationale Samfund for Tæller-bevidshed

Af Af Lalita Gopinatha Devi Dasi

Vil du være medlem? Eller rettere, er du medlem?

Det Internationale Samfund for Tæller-bevidsthed (ISCCON) er et samfund af hengivne, der har viet deres liv til at recitere de hellige navne, og som oprigtigt bestræber sig på at sikre sig, at de med garanti kommer igennem den nødvendige kvote af runder hver dag.

Men hvad er en tæller?

Som I kan se, er det en metalhimstregims, der normalt bruges i forbindelse med forskellige undersøgelser til at tælle mennesker eller ting med. Men hengivne er opfindsomme, og i efterfølgelse af princippet om, at alt kan bruges i Krishnas tjeneste, har vi fundet ud af at bruge den på en anden måde – til japa!

Hvis man ikke ønsker at blive set gå rundt med en underlig pose eller få posen fanget i noget, imens man chanter, er dette alternativet.

Forstå her, at jeg hverken kritiserer brugen af tællere eller dem, der bruger dem eller ønsker at bruge dem. De kan være nyttige. Jeg er bare ikke længere sikker på, at de er nyttige til japa. En tvivl er blevet sået i mit hjerte. I en diskussion om japa gjorde disse ord fra en ven indtryk på mig:

Hvis du er i en situation, hvor du er nødt til at bruge en tæller, er du sikkert i en situation, hvor du ikke skulle chante japa.

Det er voldsomt. Det går imod alting, jeg har set eller hørt, siden jeg blev medlem af ISCCON. Vi medlemmer har brugt disse i årevis! Vi chanter Hare Krishna!!! Ja, når man tænker over det, åndeliggør vi alting ved at chante med disse håndholdte metalliske vidundere! Ved at købe deres vare giver vi tilmed åndelig gavn til fabrikanterne helt ned til den lille asiatiske kvinde, der arbejdede under slavelignende tilstande i en fabrik midt i ingenting i Kina, Taiwan eller Korea. Vi ved, at hun får gavn af det, for i sidste ende har hun hjulpet en hengiven ved at gøre chantningen af Hare Krishna mere praktisk og lettere? Ikke sandt? Tæller-japa ki-jaya! Vi har regnet det hele ud!

Eller har vi? Den tvivl vokser hvert øjeblik i mig. Der kan være noget om det, min ven sagde. Han sagde det helt uskyldigt og vidste slet ikke, at jeg brugte sådan en tæller. Jeg indrømmede da, næsten skamfuldt, at jeg var afhængig af den. Jeg bruger en tæller i min venstre hånd for at være sikker på, at jeg ikke springer runder over. Så kom jeg i tanker om, at jeg også bruger den "engang imellem," når jeg rejser til arbejde og skole, og når jeg går en tur i nabolaget.

Jeg har under alle omstændigheder tænkt på – burde vi chante vores japa, når vi kører bil? I offentlige transportmidler? Under et foredrag eller i et nama-hatta-program? Jeg tror det ikke. Ikke nu, ikke når det betyder, at jeg sandsynligvis chanter særdeles uopmærksomme runder. Det går imod, hvad hele pointen er med at chante. At chante når som helst, man kan, er fint, men hvis målet er at chante hørbart og ud-

tale tydeligt, og endnu vigtigere, at tilbringe kvalitetstid sammen med Krishna, tror jeg ikke, målet nås. Jeg kan bruge tælleren som en slags "reserve," der er der, når jeg ikke har noget bedre at gøre, men ikke til min daglige kvote af runder.

Mit problem er, at en tæller er så praktisk…

Der er dog en løsning for os lejlighedsvise eller hårdt tilvante tællernarkomaner! Det første skridt er: indrøm, at du bruger den. At slippe af med en vane tager normalt tid, og der skal være støtte at få, hvis man har brug for det. Hvis du ikke sådan lige kan smide den væk, gør det da trinvist. En kold tyrker er ikke for alle. Hav et mål, en tidsramme og hold dig til den. Begynd med at ændre de situationer, hvor du chanter med en tæller, og find et andet sted, hvor du kan bruge bruge en japa-kæde og chante hørbart. For at kunne koncentrere sig hjælper det at høre, hvad man siger. Hvis du ikke kan chante derhjemme, kan du finde en park, hvor der ikke er mange mennesker, eller sidde alene i et stille rum, hvis det kan lade sig gøre i frokostpauser på arbejde eller i skole. Det kan måske være vanskeligt til at begynde med, men hvor der er en vilje, er der en vej. Det siges, at hvis man gør noget 21 gange, bliver det en vane. Man kan endda teste sætte den teori, hvis man vil! Du skal blot ændre dine vaner, og du vil din chantning ændre sig til det bedre. Med garanti! ॐ

Lalita Gopinatha Devi Dasi

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Rama-navami, Herren Ramas fødselsdag

Ved Dandaniti Devi Dasi

Det er Herren Ramas fødselsdag den 3. april, og vi synes, at du skulle fejre det ved at farvelægge denne tegning af Ham. Husk, at selv om Han er en inkarnation er Krishna, er Han ikke blå, men grøn. ॐ

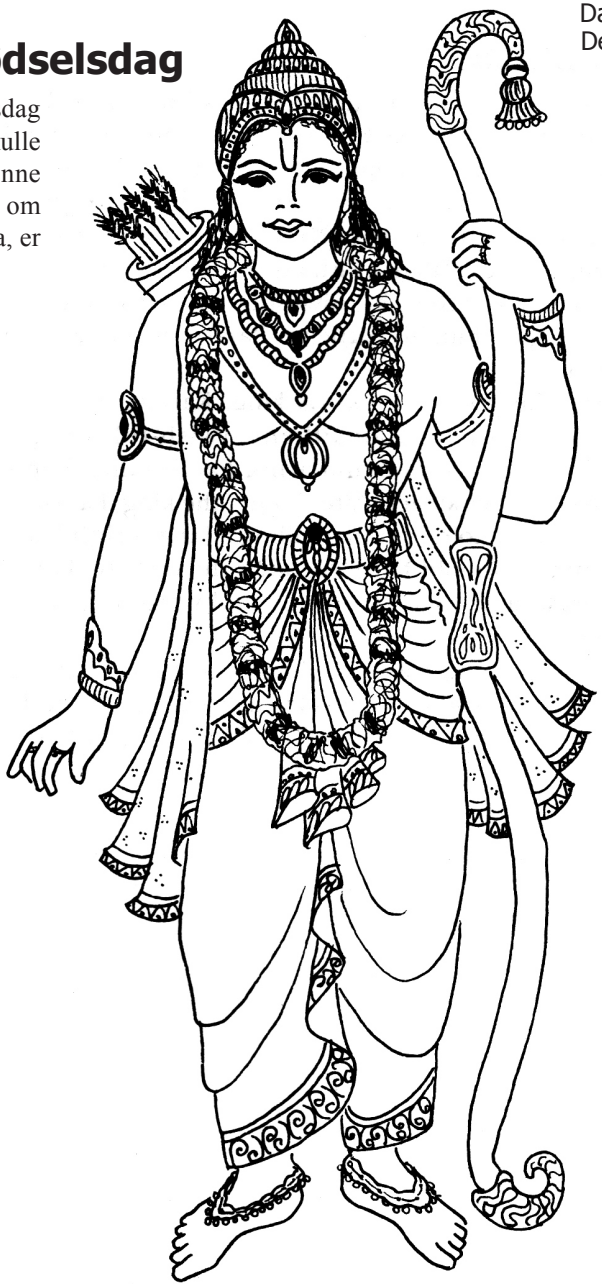

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Aviyal

Aviyal er en traditionel indisk grønsagsret, der tilberedes af en blanding af forskellige grønsager og jævnes med en krydret kokossovs. I Indien bruger man almindeligvis friske kokosnødder, men retten kan også laves med kokosmel.

Der findes mange forskellige regionale udgaver af retten med hver deres særpræg. Vi har lavet en dansk vinterudgave, men grønsagerne kan varieres efter årstiden. Normalt serveres retten sammen med ris, men på *ekadasi*-dagen kan den serveres med kogt quinoa eller boghvede til.

Ingredienser:

6 kartofler
4 gulerødder
3 skorzonerrødder
3 jordskokker
2½ dl vand
1 tsk. gurkemeje
½ tsk. chilipulver
3 dl kokosmel
2 tsk. stødt spidskommen
1-2 friske chilier
4 dl tykmælk/yoghurt
2 spsk. kokosolie

Fremgangsmåde:

1. Grønsagerne skæres i stave. Gulerødder og kartofler bringes i kog i en gryde med vandet tilsat gurkemeje og chilipulver. Efter et par minutter tilsættes jordskokker og skorzonerrødder. Kog grønsagerne, til de er gennemkogte, men ikke udkogte.

2. Mens grønsagerne koger, tilberedes kokossovsen. Fjern frøene fra chilien og hak den fint. Bland den sammen med kokosmel og spidskommen og kom derefter tykmælken i.

3. Varm 1 spsk. kokosolie i en lille gryde og steg karrybladene heri, til de bliver en anelse mørke. Når grønsagerne er kogte, kommes kokossovsen samt karrybladene i gryden. Kom salt og den sidste spsk. kokosolie i.

4. Serveres varm med kogt ris, quinoa eller boghvede til. ॐ

Undgå en gris i din is

Af Dandaniti Devi Dasi

Fødevarestyrelsen har netop udgivet en ny pjece, der skal hjælpe vegetarer, muslimer og andre, der gerne vil vide, hvad de putter i munden, til at finde vej gennem e-nummerjunglen.

Den nye pjece hedder "Mad uden rester af dyr" og indeholder en liste over tilsætningsstoffer, der kan være af animalsk oprindelse.

Listen er dog ikke nogen garanti for, at en vare ikke kan indeholde rester fra animalske produkter. Det er nemlig stadig tilladt at tilsætte såkaldte "tekniske hjælpestoffer," uden at det fremgår af indholdsdeklarationen. Fødevarestyrelsen opfordrer derfor til, at man kontakter producenten, hvis man vil være helt sikker.

Et andet tip er at spise økologisk. Ifølge Fødevarestyrelsen er der nemlig kun et tilsætningsstof (E 422), som man skal være opmærksom på. Resten af de tilsætningsstoffer, der kan være fremstillet af dyr, er ikke tilladt i økologiske fødevarer.

Den kritiske forbruger opfordres endvidere til at lave sin mad fra uforarbejdede råvarer. "Man behøver jo ikke købe alle de her færdigprodukter. I stedet kan man for eksempel lave sin egen is…," lyder det fra Fødevarestyrelsen.

Is med svinerester var nemlig en af de ting, der blev "afsløret," da avisen 24Timer i efteråret 2008 undersøgte en lang række fødevarer i danske supermarkeder. På et kvarter fandt avisen 15 produkter, der kan indeholde rester fra svin, heriblandt pebernødder, yoghurt, lakrids, mariekiks, flødeskum på dåse samt lyst brød.

Den nye pjece kan hentes på Fødevarestyrelsens hjemmeside, www.foedevarestyrelsen.dk. Gå ind under "Nyheder" eller klik på "Publikationer" øverst til højre og vælg "Samlige publikationer," tryk på M i den alfabetiske liste og find "Mad uden rester af dyr."

Hvis du ikke har adgang til Internettet, sender vi gerne et eksemplar til dig. Ring eller skriv til redaktionens adresse forrest i bladet. ॐ

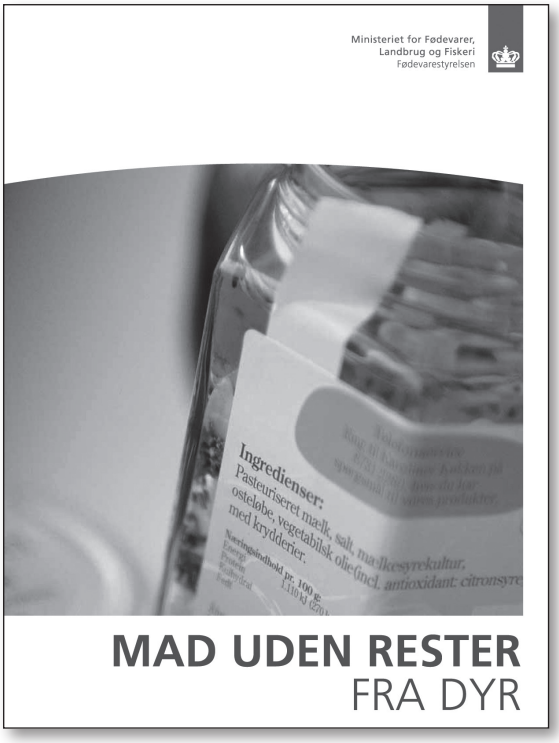

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....

Adresse:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna", Sørningevej 39,
Skamstrup, 4440 Mørkøv

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Alle henvendelser til:
Nyt fra Hare Krishna
Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv,
Tlf.: 5927 1930 girokonto 1-688-3204
E-mail: lalitanatha@krishna.dk

April 2009

Fredag	**3.4**	**Rama Navami: Herren Sri Rama fremkomst (faste til solnedgang)**
Søndag	**5.4**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)**
Mandag	**6.4**	**Bryd fasten imellem 6:27 – 10:57**
Torsdag	**9.4**	**Sri Balarama Rasayatra Sri Krsna Vasanta Rasa Vamsivadana Thakuras fremkomst Syamananda Prabhus fremkomst**
Onsdag	**15.4**	**Tulasi Jala Dan begynder**
Torsdag	**16.4**	**Abhirama Thakuras bortgang**
Mandag	**20.4**	**Vrindavana Dasa Thakuras bortgang**
Tirsdag	**21.4**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)**
Onsdag	**22.4**	**Bryd fasten imellem 5:47 – 9:26**
Lørdag	**25.4**	**Gadadhara Panditas fremkomst**
Mandag	**27.4**	**Candana Yatra begynder og fortsætter i 21 dage.**
Fredag	**1.5**	**Jahnu Saptami**
Søndag	**3.5**	**Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst**
Tirsdag	**5.5**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)**
Onsdag	**6.5**	**Bryd fasten imellem 5:16 – 5:31**
Torsdag	**7.5**	**Jayananda Prabhus bortgang**
Fredag	**8.5**	**Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til tusmørke)**

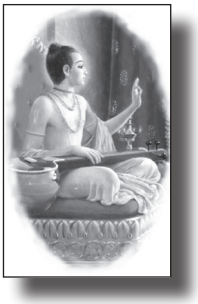

Kinesisk visdom

Qi Jiguang (1528–1588) blev opdraget af sin far, Qi Jingtong, til at sky enhver form for forfængelighed. En dag, da Qi Jiguang var 13, stod han og prøvede et par udsøgte silkesko, som han var blevet helt forelsket i. Beundrende gik han frem og tilbage i dem på gårdspladsen. Da hans far så dette, kaldte han vredt på ham og sagde:

"Så snart du går i fine sko, vil du også have fint tøj på. Så snart du har fint tøj på, tænker du på god mad. I en sådan ung alder stræber du allerede efter fint tøj og god mad. Om nogle år vil du være umættelig grådig, og når du bliver voksen, vil du fortsætte med at efterstræbe velsmagende mad og flotte klæder. Hvis du bliver hærofficer, kommer du til at forgribe dig på soldaternes løn. Hvis du fortsætter på den måde, bliver det vanskeligt for dig at klare dig i livet på nogen ærlig måde."

Qi Jiguans far fik da at vide, at silkeskoene var en gave fra drengens morfar. Men selv da gav han Jiguang ordre til at tage skoene af og med det samme rive dem i stykker, for han ville ikke have, at Jiguang skulle udvikle den dårlige vane at svælge i luksus.

(Fra en kinesisk inspireret hjemmeside, http://talesofwisdom.com, der fortæller videre: "Under sin fars personlige vejledning igennem hans ord og handlinger lærte Qi Jiguang at være tilfreds med et behersket og beskedent liv. Han lærte at koncentrere sig flittigt om sine studier og sine øvelser i våbenkunst. Senere blev han en berømt general i Ming-dynastiet og forsvarede dygtigt landet imod fremmed invasion. ॐ